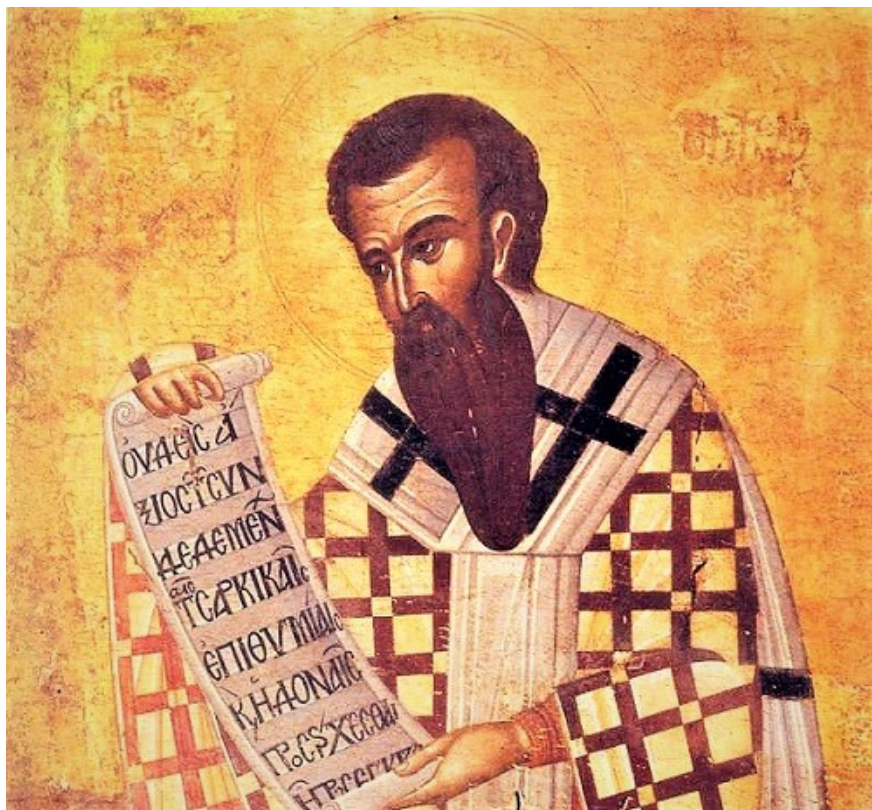

18 Μαΐου 2020

Μέγας Βασίλειος: Πολλές φορές η ταπεινοφροσύνη σώζει αυτόν που διέπραξε πολλά και μεγάλα αμαρτήματα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Μέγας Βασίλειος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=495247>

4. Διατί λοιπόν, περ μου, επαίρεσαι ωσάν δι' ίδια καλά, αντί να ευχαριστής διά τα δώρα τον δωρητήν;

Διότι «τι έχεις που να μη το έλαβες; Και εάν το έλαβες, διατί καυχάσαι ωσάν να μη το έχης λάβει»;

Δεν είσαι συ αυτός που με τα έργα της δικαιοσύνης σου εγνώρισες τον Θεόν, αλλά ο Θεός σε εγνώρισε λόγω της αγαθότητός του. «Αφού εγνωρίσατε, λέγει, η καλύτερα ο Θεός σας εγνώρισε».

Δεν έχεις λάβει εσύ τον Χριστόν διά της αρετής σου, αλλά ο Χριστός με την παρουσίαν σε έχει προσλάβει· «τρέχω, λέγει, μήπως κάμω ιδικόν μου, αυτό με το οποίον ο Χριστός με έχει κάμει ιδικόν του».

«Δεν με εκλέξατε εσείς, λέγει ο Κύριος, αλλά εγώ σας εξέλεξα». Αλλά μεγαλοφρονείς διότι έχεις τιμηθή και εκλαμβάνεις την χάριν ως πρόφασιν διά να υπερηφανευθής;

Και τότε θα γνωρίσης τον εαυτόν σου ποίος είσαι, όπως ο Αδάμ όταν εξεδιώχθη από τον παράδεισον, όπως ο Σαούλ όταν εγκατελείφθη από το Πνεύμα του Θεού, όπως ο ισραηλιτικός λαός όταν απεκόπη από την αγίαν ρίζαν.

«Διά της πίστεως, λέγει, στέκεσαι ως μη μεγαλοφρονής, αλλά να φοβάσαι». Η κρίσις ακολουθεί την χάριν· ο κριτής θα σε κρίνη και κατά τον τρόπον που εχρησιμοποίησες τα δώρα.

Εάν δε δεν γνωρίζης ούτε αυτό το ίδιον, ότι δηλαδή έχεις τύχει της χάριτος, αλλά διά της υπερβολικής αναισθησίας κάμνης ιδικόν σου κατόρθωμα την χάριν, δεν είσαι τιμώτερος από τον μακάριον απόστολον Πέτρον.

Διότι δεν θα ημπορέσης ούτε κατά την αγάπην προς τον Κύριον να ξεπεράσης αυτόν που τόσον πολύ αγαπά, ώστε να θέλη και να αποθάνη υπέρ αυτού.

Αλλ' επειδή εμεγαλοφρόνησε με το να ειπή· «και αν ακόμη όλοι κλονισθούν εις την πίστιν των προς σε, εγώ όμως ουδέποτε θα σκανδαλισθώ», παρεδόθη εις την ανθρωπίνην φοβίαν και εξέπεσεν εις την άρνησιν, διά να σωφρονίζεται με το σφάλμα του προς την ευλάβειαν και διά να διδάσκεται να λυπείται τους ασθενείς εις την πίστιν, με το να πληροφορηθή καλά και την ιδικήν του ασθένειαν και με το να γνωρίση ξεκάθαρα ότι, όπως εις το πέλαγος εκρατήθη επάνω από τα κύματα διά της δεξιάς του Κυρίου, έτσι εις τον κλύδωνα του σκανδαλισμού, αφού εκινδύνευσε να χαθή εξ αιτίας της απιστίας, διεφυλάχθη με την δύναμιν του Χριστού, ο οποίος του προείπε δι' αυτό που επρόκειτο να συμβή, λέγοντας· «Σίμων, Σίμων, να ο σατανάς εζήτησε να σας ταραΐξη και να σας κοσκινίση όπως το σιτάρι εις το κόσκινον. Και εγώ επροσευχήθην διά λογαριασμόν σου, διά να μη σου απολείψη η πίστις· και συ, όταν κάποτε επιστρέψης διά της μετανοίας, να στηρίξης τους αδελφούς σου».

Και ο μεν Πέτρος έτσι αφού ηλέγχθη δικαιολογημένα εβοηθείτο, διά να εκπαιδευθή εις την αποβολήν της αλαζονείας και την συμπόνοιαν αυτών που ασθενούν εις την πίστιν.

Εκείνος όμως ο φαρισαίος, ο πολύ βαρύς και υπερβολικά αλαζονικός, ο οποίος δεν εκαμάρωνε με τον εαυτόν του μόνον, αλλά διέσυρε και τον τελώνην, έχασε το δικαίωμα της καυχήσεως λόγω του εγκλήματος της υπερηφανείας.

«Και εκατέβη ο τελώνης αθωωμένος και δίκαιος, παρά εκείνος», διότι εδόξαζε τον άγιον Θεόν και δεν απετολμούσε να κυττάξη υψηλά, αλλά εξητούσε μόνον συγχώρησιν, κατηγορώντας τον εαυτόν του και με την στάσιν του και με το κτύπημα του στήθους του και με το να μη ζητή τίποτε άλλο παρά την συγχώρησιν.

Πρόσεχε τώρα λοιπόν και φυλάξου από το παράδειγμα της βαρείας ζημίας εξ αιτίας της υπερηφανείας.

Διότι αυτός που υπερηφανεύθη έχασε την δικαίωσιν και ο θρασύς απώλεσε τον μισθόν του.

Επειδή εμεγαλύνθη περισσότερο από εκείνον και δεν ανέμεινε την κρίσιν τον Θεού, αλλ' ο ίδιος εξέφερε την ιδικήν του, εμειώθη από τον ταπεινόν και τον αμαρτωλόν.

Εσύ όμως να μη υπερηφανευθής ποτέ εις βάρος άλλου, ούτε και αυτών ακόμη των υπερβολικά αμαρτωλών.

Πολλάς φορές η ταπεινοφροσύνη σώζει αυτόν που διέπραξε πολλά και μεγάλα αμαρτήματα.

Να μη θεωρής λοιπόν τον εαυτόν σου περισσότερο δίκαιον από κάποιον άλλον, διά να μη κάποτε, αφού αυτοδικαιωθής, καταδικασθής με την απόφασιν τον Θεού.

«Δεν κρίνω τον εαυτόν μου», λέγει ο Παύλος, «διότι δεν συναισθάνομαι τίποτε κατά τον εαυτόν μου, αλλά μ' αυτό δεν είμαι δικαιωμένος. Αυτός που με κρίνει είναι ο Κύριός μου».

Απόσπασμα από την "Ομιλίαν περί ταπεινοφροσύνης" του Μεγάλου Βασιλείου, όπως δημοσιεύεται σε απόδοση στην νεοελληνική, στον τόμο "Μ. Βασιλείου έργα 6", της σειράς Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, των Εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις "Γρηγόριος Παλαμάς". Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς.